

15 Μαρτίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΡΟΣΩ ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 365/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι Ακυρώσεως — Ο αιτητής δεν μπορεί ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και να επιδοκιμάζει.

Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή τους, έργο του διορίζοντος οργάνου — Πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Άρθρο 35(4) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Αποδιδόμενη βαρύτητα — Υψηλές στην ιεραρχία θέσεις. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα — Σημασία.

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Όρια. 15

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέλους, στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Ένας αιτητής δεν μπορεί ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και να

- 5 επιδοκιμάζει. Ο δικηγόρος του αιτητή 2 ισχυρίζεται ότι το θέμα του διπλώματος του ενδιαφερομένου μέρους είναι άσχετο με τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Βιομηχανίας, ενώ παράλληλα υποστηρίζει ότι το μεταπτυχιακό δίπλωμα του αιτητή ικανοποιεί τη απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας και αποτελεί πλεονέκτημα.
- 10 2. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου. Το Δικαστήριο ακόμα και αν έχει διαφορετική γνώμη, επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή, γεγονός που δεν συμβαίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση.
- 15 3. Από το Άρθρο 35(4) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) προκύπτει πως η διενέργεια προφορικών εξετάσεων ή συνεντεύξεων σε θέσεις προαγωγής, δεν είναι υποχρεωτική. Είναι επίσης εξίσου καθαρό, πως σε περιπτώσεις όπου έγιναν συνεντεύξεις το αποτέλεσμά τους πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και να συνεκτιμάται με τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσης που απαριθμούνται στο Άρθρο 35(4).
- 20 Το θέμα της διεξαγωγής συνεντεύξεων και η βαρύτητα που δίνεται σ' αυτές από τα αρμόδια όργανα, έχει αποτελέσει αντικείμενο επιχειρημάτων σε πολλές υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο αν και επανειλημμένα έχει ακυρώσει προαγωγές ή διορισμούς για το λόγο ότι δόθηκε αδικαιολόγητη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη, εντούτοις, το γεγονός ότι δόθηκε μεγάλη σημασία στην απόδοση αυτή δεν συνιστά, αναγκαστικά, λόγο ακύρωσης, επειδή είναι δυνατόν να επιβάλλεται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης.
- 25 Στην υπό εξέταση υπόθεση η διεξαγωγή των συνεντεύξεων ήταν δικαιολογημένη και δεν προκύπτει από τα σχετικά πρακτικά ότι αυτό ήταν το μοναδικό κριτήριο για την επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους ή έστω ότι δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στο στοιχείο αυτό. Εξάλλου το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί, μεταξύ άλλων, πρωτοβουλία, ευθυκρισία και υπευθυνότητα, που είναι στοιχεία της προσωπικότητας ενός υποψηφίου, που μπορούν να διαπιστωθούν και με τις προσωπικές συνεντεύξεις.
- 30 40 Η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, αποκτά αυξημένη βαρύτητα, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για πλήρωση μιας ψηλής θέσης στην ιεραρχία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της, προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα, διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες.

Η υπό πλήρωση θέση, είναι αρκετά ψηλά στην ιεραρχία του Υπουργείου, δεδομένου του ότι είναι η αμέσως κατώτερη της θέσης του Διευθυντή Βιομηχανίας με κλίμακα Α13.

4. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι οι συστάσεις δεν αναφέρονται στη εκτίμηση της καταλληλότητας του καθενός υποψηφίου ξεχωριστά, στην υπόθεση *Constantinou v. Republic* προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι υπήρξε παράβαση της αρχής της ισότητας, επειδή ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε ειδικά σ' όλους τους υποψήφιους, αλλά μόνο σ' εκείνους που αναφέρονται στα πρακτικά της Ε.Δ.Υ.. 5
10
5. Υπέρτερα ακαδημαϊκά προσόντα που δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας συνιστούν παράγοντα οριακής σημασίας που δεν μεταβάλλει ουσιωδώς τις διεκδικήσεις του κατόχου για διορισμό. 15
6. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική τους κρίση με την κρίση του διορίζοντος οργάνου όταν η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Καμένος κ.ά ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 404,* 25
- Frangoulides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1680,*
- Lewis v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253,* 30
- Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11,*
- Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081,*
- Μουζούρη κ.ά ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4076,* 35
- Κυπριή κ.ά ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 542*
- Panayiotou a.o. v. Republic (1968) 3 C.L.R. 639,*
- Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,* 40
- Λαμπής ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 708,*

4 Α.Α.Δ. Χατζηλούκα κ.ά. ν. Δημοκρατίας

Constantinou v. Republic (1980) 3 C.L.R 551,

Papadopoulos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 405,

5 *Paramichael v. Republic (1987) 3 C.L.R 1357,*

Χρυσοστόμου ν. Ε.Ε.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 3186

Petrides v. Republic (1984) 3 C.L.R 378,

10

Αδαμίδης κ.ά ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3026,

Μιλτιάδους κ.ά ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας το ενδιαφερόμενο μέρος αντί οι αιτητές.

20

Τ. Παπαδόπουλος, για τους Αιτητές.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές ζητούν με την παρούσα προσφυγή ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) με την οποία προήχθη στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας το ενδιαφερόμενο μέρος Γιώργος Μιχαηλίδης.

35

Η διαδικασία πλήρωσης της θέσης άρχισε με επιστολή του Γενικού Διευθυντή Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας ("το Υπουργείο") ημερ. 27.3.91 με την οποία ζητείτο η πλήρωση της θέσης.

40

Σε συνεδρία της Ε.Δ.Υ. ημερ. 4.11.91 η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων για το 1990 και έκρινε ότι οι "εξαιρέτες" αναφορές στο στοιχείο "επαγγελματική κατάρτιση" των Μιχαηλίδη, Χατζήπαπα, Χατζηλούκα και ενός άλλου υποψηφίου δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένες και τις μείωσε σε "πολύ

ικανοποιητικά”.

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρία ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου στη διάθεση του οποίου τέθηκαν οι φάκελοι των υποψηφίων. Ο Γενικός Διευθυντής, σύμφωνα πάντα με τα πρακτικά της συνεδρίας ανέφερε τα εξής: 5

“Δεν έχω προσωπική γνώση της εργασίας των υπαλλήλων, λόγω της πρόσφατης τοποθέτησής μου στο Υπουργείο. Έχω μελετήσει τους Φακέλους και έχω πάρει πληροφορίες για τους δικαιούχους υποψήφιους, παρότα όμως δεν είμαι απόλυτα ικανοποιημένος από τις πληροφορίες που έχω και δυνατόν η Επιτροπή να ήθελε να καλέσει τους υποψήφιους σε προφορική εξέταση, στην οποία θα παραβρεθώ και θα υποβοηθήσω στο έργο της στη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, ενώ στο μεταξύ θα φροντίσω να αποκτήσω περισσότερες πληροφορίες. Εάν η Επιτροπή δεν ήθελε υιοθετήσει την εισήγησή μου, δε θα είμαι σε θέση να προβώ σε σύσταση, γιατί δεν είμαι πλήρως ικανοποιημένος, για τους λόγους τους οποίους ήδη έχω εκθέσει, και θα παρακαλούσα να μου παραχωρήσει περιθώριο χρόνου, για να ολοκληρώσω τη μελέτη μου για τους υποψήφιους.” 10 15 20

Η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να υιοθετήσει την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και κάλεσε τους υποψήφιους σε προφορική συνέντευξη κατά τη συνεδρία της ημερ. 3.1.92. Στη συνεδρία ήταν παρών και ο Γενικός Διευθυντής. Στους υποψήφιους σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό της Ε.Δ.Υ., υποβλήθηκαν ερωτήσεις πάνω σε θέματα που άπτονται των καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης καθώς και θέματα γενικού ενδιαφέροντος με σκοπό τη διαπίστωση των γνώσεων, της κρίσης και της προσωπικότητας των υποψηφίων. Μετά το πέρας της προφορικής εξέτασης ο Γενικός Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων σ’ αυτήν, και έκρινε το Βασιλείου Στέλιο “Πολύ Καλό”, το Μιχαηλίδη Γεώργιο “Πάρα Πολύ Καλό”, το Χατζήπαπα Γεώργιο “Καλό” και τη Χατζηλούκα Φρόσω “Πολύ Καλή”. 25 30 35

Στη συνέχεια ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε ότι:

“Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κριτήρια στο σύνολό τους, συστήνει για προαγωγή το Μιχαηλίδη Γεώργιο, ο οποίος υπερτερεί σε αξία, όπως εμφανίζεται στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις και στην Υπηρεσιακή Έκθεση για το 1990, καθώς και στην απόδοση στην προφορική εξέταση, όπου κατά την άποψή του ήταν ο καλύτερος από όλους τους υποψήφιους, ήταν σαφής και είχε σωστή διατύπωση. Έναντι του Βασιλείου Στέλιου ο Μιχαηλού- 40

δης Γεώργιος υπερτερεί σε αξία και υστερεί σε αρχαιότητα, η οποία όμως είναι πολύ περιθωριακή.”

5 Στη συνέχεια, αφού ο Γενικός Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρία, η Ε.Δ.Υ. αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων.

10 Η κρίση της Επιτροπής, όσον αφορά την απόδοση των αιτητών και του ενδιαφερόμενου μέρους στην προφορική εξέταση, έχει ως εξής:

1. Βασιλείου Στέλιος: Πολύ καλός.
2. Μιχαηλίδης Γεώργιος: Πάρα πολύ καλός.
3. ....
- 15 4. ....
5. Χατζήπαπας Γεώργιος: Σχεδόν πολύ καλός.
6. Κατζηλούκα Φρόσω: Πολύ καλή.

20 Η Ε.Δ.Υ. με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε ότι το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας διαθέτουν οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος.

25 Η Ε.Δ.Υ., σύμφωνα με τα πρακτικά, ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή.

30 Το πρακτικό καταλήγει ως εξής:

“Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές/ Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους. ....

35 Ενδεικτικά αναφέρονται πιο κάτω οι αξιολογήσεις στις Εκθέσεις τους κατά τα πέντε τελευταία χρόνια:

40	1. Βασιλείου Στέλιος:	1986	“Λ.Κ.”	(4-8-0)
		1987	----	-----
		1988	“Ε”	(8-4-0)
		1989	“Ε”	(10-2-0)
		1990	<u>Ε</u> <u>Π.Ι</u> <u>Ι</u> <u>Μ.Ι</u>	
			6 2 0 0	

2. Μιχαηλίδης Γεώργιος:	1986	“Ε”	(8-3-0)	
	1987	“Ε”	(8-4-0)	
	1988	“Ε”	(10-2-0)	
	1989	“Ε”	(11-1-0)	
	1990	<u>Ε.</u>	<u>Π.Ι.</u>	<u>Ι.</u> <u>Μ.Ι.</u>
		5	3	0 0
3.				
4.				10
5. Χατζήπαπας Γεώργιος Π.:	1986	“Ε”	(8-3-0)	
	1987	“Ε”	(8-4-0)	
	1988	“Ε”	(9-3-0)	
	1989	“Ε”	(11-1-0)	15
	1990	<u>Ε.</u>	<u>Π.Ι.</u>	<u>Ι.</u> <u>Μ.Ι.</u>
		5	3	0 0
6. Χατζηλούκα Φρόσω Α.:	1986	“Ε”	(8-3-0)	
	1987	“Ε”	(9-3-0)	20
	1988	“Ε”	(10-2-0)	
	1989	“Ε”	(11-1-0)	
	1990	<u>Ε.</u>	<u>Π.Ι.</u>	<u>Ι.</u> <u>Μ.Ι.</u>
		5	3	0 0

25

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψήφιων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι ο ΜΙΧΑΗΛΟΥΔΗΣ Γεώργιος, ο οποίος έχει συστηθεί από το Γενικό Διευθυντή, έχει αξιολογηθεί ως πάρα πολύ καλός στην ενώπιόν της προφορική εξέταση και έχει το πλεονέκτημα, υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων, τον επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο και αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτόν προαγωγή στη μόνιμη (Ταχτ. Προϊύπ.) θέση Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας, Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας.” 35

Ο πρώτος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε είναι ότι ο Γενικός Διευθυντής και η Ε.Δ.Υ. δεν προέβησαν σε οποιαδήποτε έρευνα και ως εκ τούτου τελούσαν υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα αναφορικά με τα προσόντα και αξία του αιτητή. 40

Όσον αφορά τα προσόντα ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι πεπλανημένα θεωρήθηκε πως το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει το μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο που αποτελεί πλεονέκτημα. Η επίδικη απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας αναφέρει:

5

“3. Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος σε κατάλληλο θέμα σχετικό με τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Βιομηχανίας του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας θα αποτελεί πλεονέκτημα.”

10 Το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει “Diploma in Business Studies” του University of Sheffield.

15 Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει δίπλωμα κατώτερο του αναφερόμενου στο Σχέδιο Υπηρεσίας και υπέδειξε πως το “diploma” απονέμεται στους φοιτητές που παρακολουθούν μεν σειρά μαθημάτων και παρακάθονται στις σχετικές εξετάσεις για την απόκτηση μεταπτυχιακού τίτλου, όμως δεν συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία για την απονομή μεταπτυχιακού τίτλου ή διπλώματος (Master). Η διαφορά επιπέδου γνώσεων μεταξύ μεταπτυχιακού τίτλου ή μεταπτυχιακού διπλώματος (Master) και απλού διπλώματος (Diploma) σύμφωνα με το δικηγόρο των αιτητών είναι σαφέστατη και αναντίληκτη.

25 Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε επίσης πως το δίπλωμα του ενδιαφερομένου μέρους δεν αποτελεί το πλεονέκτημα που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας γιατί αυτό δεν έχει ως αντικείμενο του θέμα κατάλληλο και σχετικό προς τα καθήκοντα της θέσης και ότι η Ε.Δ.Υ. δεν προέβη σε έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσο οι σπουδές σε θέματα επιχειρήσεων δύνανται να θεωρηθούν ως κατάλληλες σε σχέση με την επίδικη θέση.

35 Δε συμφωνώ με τις πιο πάνω εισηγήσεις του δικηγόρου των αιτητών. Το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί “μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο” και δεν προσδιορίζει οποιοδήποτε απαιτούμενο ακαδημαϊκό επίπεδο. Εκείνο που απαιτείται είναι μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος δηλαδή δίπλωμα ή τίτλος που αποκτήθηκε μετά το πρώτο πτυχίο. Δεν υπάρχει κατά την άποψή μου οποιαδήποτε αμφιβολία ότι το δίπλωμα του ενδιαφερομένου μέρους είναι μεταπτυχιακό.

40 Συγκεκριμένα στον προσωπικό του φάκελο (σελίδα 34) είναι καταχωρημένη σχετική βεβαίωση από το Πανεπιστήμιο του Sheffield ημερ. 20.7.1976 η οποία αναφέρει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος παρακολούθησε σειρά μαθημάτων (course) που οδήγησαν στην απόκτηση “postgraduate diploma in Business Studies”. Με βάση την πιο

πάνω βεβαίωση η οποία ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. κατά τον ουσιώδη χρόνο η απόφασή της να θεωρήσει το δίπλωμα του ενδιαφερομένου μέρους ως μεταπτυχιακό ήταν υπό τις περιστάσεις δικαιολογημένη.

5

Αναφορικά με την καταλληλότητα του διπλώματος σε σχέση με τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Βιομηχανίας παρατηρώ ότι σύμφωνα με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της επίδικης θέσης που αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας ο επιλεγείς υποψήφιος θα είναι υπεύθυνος για ένα ή περισσότερους από τους τομείς εργασίας της Υπηρεσίας Βιομηχανίας. Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, οι τομείς Βιομηχανικής Ανάπτυξης αφορούν μεταξύ άλλων “τη διεξαγωγή ερευνών, επισκοπήσεων και μελετών, την ετοιμασία προγραμμάτων και εκθέσεων, την εκπόνηση και διατύπωση σχεδίων για βιομηχανική ανάπτυξη .... καθώς και την εξεύρεση τρόπων, μεθόδων και κινήτρων που να αποσκοπούν στην ενθάρρυνση των επενδύσεων στο βιομηχανικό τομέα ..... “. Οι τομείς Βιομηχανικών Εφαρμογών αφορούν μεταξύ άλλων “τον καταρτισμό, αξιολόγηση και εφαρμογή βιομηχανικών προγραμμάτων, ... τη διεξαγωγή ερευνών, επισκοπήσεων και μελετών ..... “

10

15

20

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω θεωρώ ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να θεωρήσει ότι το μεταπτυχιακό δίπλωμα του ενδιαφερομένου μέρους είναι κατάλληλο θέμα σχετικό με τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Βιομηχανίας ήταν εύλογα επιτρεπτή. Αξίζει εδώ να αναφερθεί ότι όσον αφορά τον αιτητή Βασιλείου που επίσης κρίθηκε ότι κατέχει το πλεονέκτημα, το μεταπτυχιακό δίπλωμα/τίτλος του είναι “Master of Business Administration” (σελ. 3 του Π.Φ.16582/Π) που κατά την άποψή μου έχει ως θέμα του, θέμα παρόμοιο με το δίπλωμα του ενδιαφερομένου μέρους.

25

30

Ένας αιτητής δεν μπορεί ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και να επιδοκιμάζει. Ο δικηγόρος του αιτητή Βασιλείου ισχυρίζεται ότι το θέμα του διπλώματος του ενδιαφερομένου μέρους είναι άσχετο με τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Βιομηχανίας ενώ παράλληλα υποστηρίζει ότι το μεταπτυχιακό δίπλωμα του αιτητή ικανοποιεί την απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας και αποτελεί πλεονέκτημα. (Βλ. μεταξύ άλλων *Ανδρέας Καμένος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 404).

35

40

Έχει κατ’ επανάληψη νομολογηθεί ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου. Το Δικαστήριο ακόμα και αν έχει διαφορετική γνώμη, επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλο-

γα επιτρεπτή γεγονός που κατά την άποψή μου δεν συμβαίνει στην συγκεκριμένη περίπτωση. [Βλ. μεταξύ άλλων *Frangoulides v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1680, *Rolis Lewis v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253, *Ιωάννης Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11].

- 5 Ο ισχυρισμός για ύπαρξη πλάνης αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων κρίνεται ανυπόστατος και απορρίπτεται.

- Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε επίσης ότι ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου τελούσε υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα όταν κατέληξε στο συμπέρασμα πως το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί σε αξία του αιτητή Βασιλείου. Είναι γεγονός ότι από τις εμπιστευτικές/πληρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων προκύπτει ότι οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ισοδύναμοι, ειδικότερα όσον αφορά τις εκθέσεις των τελευταίων 5 χρόνων. Όμως από το απόσπασμα των πρακτικών που παράθεσα πιο πάνω είναι φανερό ότι η άποψη του Γενικού Διευθυντή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί σε αξία του αιτητή Βασιλείου δεν στηρίζεται αποκλειστικά στο περιεχόμενο των εκθέσεων αλλά έχει ως στήριγμά της και την απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Από αυτή τη σκοπιά η σύσταση είναι νόμιμη και οποιοσδήποτε ισχυρισμός περί ύπαρξης πλάνης και/ή έλλειψης έρευνας δεν ευσταθεί και απορρίπτεται. Επί του ισχυρισμού για έλλειψη δέουσας έρευνας θα ήθελα να παρατηρήσω ότι από τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν υπήρχε οτιδήποτε που να την καθιστούσε υπόχρεη να διεξάγει περαιτέρω έρευνα ή που να της δημιουργούσε υποψίες ότι τα ενώπιόν της στοιχεία ήταν ελλιπή ή ανακριβή.

- 30 Στη συνέχεια ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις και ότι οι συνεντεύξεις δεν μπορούν να αποτελέσουν το αποφασιστικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων. Έγινε επίσης ο ισχυρισμός πως το αποτέλεσμα των προφορικών συνεντεύξεων υπήρξε το μόνο κριτήριο πάνω στο οποίο βασίστηκε η επίδικη απόφαση.

- 40 Η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής και η διαδικασία πλήρωσης της διέπεται από το άρθρο 35 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, του 1990 όπως τροποποιήθηκε (ο Νόμος). Σύμφωνα με το άρθρο 35(4):

“Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, αιτιολογη-

μένες συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση και την εντύπωση την οποία η Επιτροπή αποκόμισε για τους υποψηφίους κατά την προφορική εξέταση, αν αυτή έγινε.”

5

Από την πιο πάνω διάταξη προκύπτει πως η διενέργεια προφορικών εξετάσεων ή συνεντεύξεων σε θέσεις προαγωγής δεν είναι υποχρεωτική. Είναι επίσης εξίσου καθαρό πως σε περιπτώσεις όπου έγιναν συνεντεύξεις το αποτέλεσμά τους πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και να συνεκτιμάται με τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσης που απαριθμούνται στο άρθρο 35(4).

10

Έχοντας υπόψη τους λόγους που επικαλέστηκε ο Γενικός Διευθυντής για να υποστηρίξει την εισήγησή του για τη διεξαγωγή συνεντεύξεων θεωρώ πως η ενέργεια αυτή ήταν υπό τις περιστάσεις δικαιολογημένη. Το θέμα της διεξαγωγής συνεντεύξεων και η βαρύτητα που δίνεται σ' αυτές από τα αρμόδια όργανα έχει αποτελέσει αντικείμενο επιχειρημάτων σε πολλές υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο αν και επανειλημμένα έχει ακυρώσει προαγωγές ή διορισμούς για το λόγο ότι δόθηκε αδικαιολόγητη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη, εντούτοις, το γεγονός ότι δόθηκε μεγάλη σημασία στην απόδοση αυτή δεν συνιστά, αναγκαστικά, λόγο ακύρωσης, επειδή είναι δυνατόν να επιβάλλεται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης [Βλ. *Republic v. Michael Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 25 1081, 1088, και *Χρίστος Π. Μουζούρη κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4076].

20

25

Στην υπό εξέταση υπόθεση η διεξαγωγή των συνεντεύξεων ήταν όπως πιο πάνω αναφέρω δικαιολογημένη και κατά την άποψή μου δεν προκύπτει από τα σχετικά πρακτικά ότι αυτό ήταν το μοναδικό κριτήριο για την επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους ή έστω ότι δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στο στοιχείο αυτό. Εξάλλου το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί μεταξύ άλλων πρωτοβουλία, ευθυμρσία και υπευθυνότητα που είναι στοιχεία της προσωπικότητας ενός υποψηφίου που μπορούν να διαπιστωθούν και με τις προσωπικές συνεντεύξεις. (Βλ. *Μάρω Κυπρή κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 542) Είναι επίσης νομολογιακά καθιερωμένο πως η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις αποκτά αυξημένη βαρύτητα ιδιαίτερα όταν πρόκειται για πλήρωση μιας ψηλής θέσης στην ιεραρχία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα και διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες. [Βλ. μεταξύ άλλων *Panayiotou and Another v. Republic* (1968) 3 C.L.R.

30

35

40

639, 642 και *Eleni Eliadou Duncan v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 153, 163 και *Ιούλιος Λαμπής ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 708]. Σύμφωνα με την Οργανωτική διάρθρωση της Υπηρεσίας Βιομηχανίας που παρουσίασαν οι αιτητές, (Παράρτημα Δ στη

5 Γραπτή Απαντητική Αγόρευση), η υπό πλήρωση θέση είναι κατά την άποψή μου αρκετά ψηλά στην ιεραρχία του Υπουργείου δεδομένου του ότι είναι η αμέσως κατώτερη της θέσης του Διευθυντή Βιομηχανίας με κλίμακα Α13.

10 Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι δεν ευσταθεί ούτε αυτός ο ισχυρισμός των αιτητών και κατά συνέπεια απορρίπτεται.

Ο τρίτος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από τους αιτητές είναι ότι οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή είναι παράνομες και

15 ότι υπήρξε παράβαση της αρχής της ισότητας. Προβλήθηκαν συγκεκριμένα ισχυρισμοί ότι οι συστάσεις βασίστηκαν αποκλειστικά πάνω στις εντυπώσεις από τις προφορικές συνεντεύξεις, ότι είναι

20 εσφαλμένες όσον αφορά τα προσόντα και την αξία του ενδιαφερομένου μέρους και ότι οι συστάσεις δεν αποτελούν εκτίμηση της καταλληλότητας καθενός υποψηφίου ξεχωριστά με βάση όλους τους

ουσιώδεις παράγοντες, εφόσον αυτές δεν προβαίνουν σε σύγκριση όλων των υποψηφίων με αναφορά στους παράγοντες αυτούς. Συ-

30 νυκρασμένος με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός πως οι συστάσεις υιοθετήθηκαν πλήρως και αβασάνιστα από την Ε.Δ.Υ. χωρίς να έχει προβεί η ίδια σε οποιαδήποτε έρευνα αναφορικά με τα προ-

25 σόντα και την αξία.

Ο ισχυρισμός ότι οι συστάσεις είναι εσφαλμένες όσον αφορά την αξία και προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους προβλήθηκε

30 και σε σχέση με τον πρώτο λόγο για ακύρωση και δεν προτίθεται να ασχοληθώ εκ νέου με αυτό.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι συστάσεις του Γενικού Διευ-

35 θυντή βασίστηκαν αποκλειστικά πάνω στις προσωπικές συνεντεύξεις παρατηρώ ότι κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από τα πρακτικά, όπου ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε ρητά ότι έλαβε υπόψη όλα τα κριτήρια στο σύνολό τους. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι οι συ-

στάσεις δεν αναφέρονται στην εκτίμηση της καταλληλότητας του καθενός υποψηφίου. Ξεχωριστά, παραπέμπω στην υπόθεση

40 *Constantinou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 551, όπου προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι υπήρξε παράβαση της αρχής της ισότητας επειδή ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε ειδικά σ' όλους τους υποψήφιους αλλά μόνο σ' εκείνους που αναφέρονται στα πρακτικά της Ε.Δ.Υ..

Το Δικαστήριο στη σελίδα 561 είτε σχετικά:

“The argument advanced on behalf of the applicant that there has been a violation of the principle of equality because of the fact that the Head of the Department did not comment expressly on all candidates but only on those mentioned in the minutes, cannot stand. There cannot be, in my view, any question of unequal treatment if a Head of a Department expressly comments on some and does not comment on others. The inference to be drawn, especially when there is a big number of candidates, as in the present case, is that for those not commented upon there was nothing to be said in favour and it was not his intention to recommend them for promotion or in other instances there is something to be said to explain why and in view of certain circumstances, such as marked seniority, they are not being recommended for promotion or that their seniority or other advantages should be ignored.”

Με βάση τα πιο πάνω θεωρώ ότι δεν υπάρχει βάσιμος λόγος για ακύρωση αναφορικά με τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή.

Άλλος λόγος για ακύρωση που πρόβαλαν οι αιτητές αφορά ισχυριζόμενη καταφανή υπεροχή τους η οποία αποδεικνύεται, όπως ισχυρίστηκαν, με απλή παραπομπή στα ψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, την επαγγελματική σταδιοδρομία και τη συνεχή επιμόρφωσή τους.

Από τη σύγκριση των αιτητών και του ενδιαφερομένου μέρους προκύπτει ότι όσον αφορά την αξία με βάση τις εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις και ειδικότερα τις πιο πρόσφατες, αιτητές και ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ισοδύναμοι.

Όσον αφορά την αρχαιότητα και με βάση την υπηρεσία τους στην προηγούμενη θέση (Λειτουργός Βιομηχανικών Εφαρμογών 1ης Τάξης) πρώτος κατατάσσεται ο αιτητής Βασιλείου (15.4.81), δεύτερο το ενδιαφερόμενο μέρος (15.3.82) και τρίτοι ακολουθούν οι αιτητές Χατζηλούκα και Χατζήριατας (1.9.86). Όσον αφορά τα προσόντα και οι τέσσερις έχουν κριθεί ότι κατέχουν το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος έχει υπέρ του τη σύσταση του Διευθυντή που σύμφωνα με τη νομολογία αποτελεί ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας. Επιπλέον το ενδιαφερόμενο μέρος κριθίκε ότι είχε καλύτερη απόδοση στην προφορική συνέντευξη.

Συνεπώς ακόμα και αν θεωρηθεί ότι οι αιτητές κατέχουν υπέρετρα ακαδημαϊκά προσόντα, το γεγονός αυτό δεν τους προσδίδει την απαιτούμενη “έκδηλη υπεροχή”.

- 5 Υπέρετρα ακαδημαϊκά προσόντα που δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας συνιστούν άνωγώς έχει επανειλημμένα ειπωθεί παράγοντα οριστής σημασίας που δεν μεταβάλλει ουσιωδώς τις διεκδικήσεις του κατόχου για διορισμό. [Βλ. μεταξύ άλλων *Papadopoulos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 405, *Papamichael v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1357 και
- 10 *Χρυσστόμου ν. Ε.Ε.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 3186].

Ανεδαφικός κρίνεται και αυτός ο ισχυρισμός των αιτητών και κατά συνέπεια απορρίπτεται.

- 15 Ως τελευταίο λόγο για ακύρωση οι αιτητές πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης πάσχει γιατί κατά το δικηγόρο των αιτητών είναι ασαφής, αόριστη, γενική ως επίσης εσφαλμένη και ατεκμηρίωτη. Έγινε επίσης ο ισχυρισμός ότι στην προκειμένη περίπτωση απαιτείται ειδική αιτιολογία εφόσον επι-
- 20 λέγγηκε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που όπως ισχυρίζονται οι αιτητές δεν διαθέτει το πλεονέκτημα σ’ αντίθεση με αυτούς που το κατέχουν. Όπως ήδη αναφέρθηκε πιο πάνω η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας είναι εύλογα επιτρεπτή συνεπώς καμιά ειδική αιτιολο-
- 25 γία δεν απαιτείτο υπό τις περιστάσεις. [Βλ. *Petrides v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 378, *Κώστας Αδαμίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3026].

- 30 Θεωρώ επίσης ότι και η ίδια η επίδικη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους προτιμήθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, και εν πάση περιπτώσει η αιτιολογία υποστηρίζεται από το περιεχόμενο των φακέλων.

- 35 Καταλήγοντας παρατηρώ ότι αν και οι αιτητές ήταν από κάθε άποψη αξιόλογοι και ικανοί υπάλληλοι, εντούτοις απέτυχαν να αποδείξουν την απαιτούμενη έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους για να δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου. Όπως έχει κατ’ επανάληψη ειπωθεί, το Δικαστήριο δεν υπο-
- 40 καθιστά τη δική του κρίση με την κρίση του διορίζοντος οργάνου όταν η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλ. μεταξύ άλλων *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318).

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και

απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*